



Teir sum dagliga sigla undir Vestmannabjörgunum eru sera kunnigir og teimum tórvær ekki nógv pláss. Gjøgnum hesa tröngu smöguna fór Silja sum einki og vit fóru gjøgnum aðrar við

Við Silju undir Vestmannabjörgunum:

Fleiri ferðir stórslygnari enn myndirnar sýna

Vestmannabjörgini mugu upplivast. Tey eru hundrad ferðirnar stórslydnari enn ferðafaldararnir sýna. Tey eru eitt ævintýrland, einans ein hálvan tíma frá Vestmanna

Eftir Jústinus Eidesgaard
Myndir: Jan Rubeksen

Ein dagin í mai, tá útferðirnar hjá teimum ymisku arbeiðsplássunum var í hæddini, fór starvsfólkið á Sosialinum á ferð. Leiðin gekk norður til Vestmanna, umborð á Silju, undir Vestmannabjörgini og aftur til Havnar.

Vit fóru úr Havn um

níggjutiðinina á morgni og vóru aftur í høvuðsstaðnum, seks tímar seinni, um trýtiðina.

Vit høvdu júst upplivað tað sum nógvir utlendskir ferðamenn kunnu greiða feroyingum frá um Føroyar.

Nú ljóðar navnið Silja so

sjálvsagt, at allir feroingar skulu vita hvat Silja er fyri nakað. Men Silja er also ein ferðabátur, sum er serliga gjørdur til at sigla innan-skjers í Vestmannabjörgunum. Serliga gjørdur er kanska so nógv sagt, men hann er í hvussu er sera væl egnaður. Hann melir sum knarvin um seg sjálvan. Niðri í búkinum liggur sterka maskinan, 700 hestar og tvær skrúvur eru aftan,

sum fáa bátið at flyta seg júst sum róðursmaðurin vil hava. Báturinn er snotiliga innrættaður, eins og ein luksusjakt úr Miami og ferðin er eisini tann sama sum í Miami Vice. Við 25 míla ferð fara drangar gjár fúkandi aftur við borðinum

Vakurt fram við landi

Vit loysa frá landi í bátahýlinum. Fyrst verður lagt

at undir flakavirkinum at bunkra olju. Silja brennir 300 litur av olju um tíman við fullari ferð. Síðan verður stevnt av Vestmanna. Vit sigla fram við alirungum og komin út um minni prýðiliga grótbrotið á norðaru síðu á Vestmanna Havn, verður ferð sett á. Fyrst spakuliga. Motorurin brummar niðri í bátinum og ger seg kláran at drekkja olju tá ferð verður sett á.

Hetta er næstan sum umborð á einum fløgvara, aðrenn hann fer á flog. Tey sum sita verða trýst aftur í setrið, tey sum standa halda sær eina løtu, meðan báturinn kemur uppi ferð. Vit fara við rúkandi ferð framvið Hagagjógv og skjótt liggur Múlin frammanfyri okkum. Múlin er norðasta á Streymoyarláðinum, tú sær, tá tú ferðast við Sam um Vestmannasund.

Hendan dagin er gjálvt í sjónum. Vesturætt er og hann stendur eitt sindur høgt og eitt lot er í móti. Í Vestmannasundi er streym hart og rekur uppi ættina so merkist tað, sjálvt í finasta veðri. Landið framvið norður á Múla er vakurt og grønt. Vit sigla framvið eftirnøvnunum hjá Vestmenninum.

Sonur Palla førir bátin og hann greiðir frá staðarnøvnunum. Vit fara framvið Skarvagili, koma norður móti Skúvadalsgjógv og Skoragjógv.

So er Múlin fyrri framman, vit snara um hann og fyrri okkum liggja Vestmannabjörgini, longur Saksunnar havn og Saksunnarbjörgini og Norðast stendur veldugi Mýlingum.

Vestmannabjörgini liggja í tåmi. Lágt loft er í dag og skyggini kina ovastu tindunum.

A sjónum liggur skúmið ella froðan frá briminum tjugt eftir sjónum. Í løtum minnir hetta um at sigla gjøgnum ís, tó einki skróv er móti skrokkinum.

Vestmannabjörgini siggja als ikki út av so nógvum í fjarstöðu. Eg havi fleiri ferðir siglt fram við teimum, tó ongantíð undir landi, og eg havi undrast á hví hetta er vordíð so væl-



Tríggir ungir Winthereigar og ein Dahl lari undir björgunum



Silja bunkrar, aðrenn farið verður. Rúmlikt er umborð á hesum stolta fari